

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งถือเป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศโดยอาศัยมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการที่ วก 1166/2544 เรื่องให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ลงวันที่ 2 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2544 โดยมีเงื่อนไขและเวลาการใช้คือ ปีการศึกษา 2546 ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 ปีการศึกษา 2547 ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 และ ปีการศึกษา 2548 ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ทุกชั้นเรียน ทั้งนี้ให้เริ่มใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนนาร่อง และ โรงเรียนเครือข่าย ที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศรายชื่อในชั้นเรียนที่เป็นไปตามลำดับข้างต้นตั้งแต่ ปีการศึกษา 2545 เป็นต้นไป (กระทรวงศึกษาธิการ . 2544 : คำสั่ง)

หลังจากที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรฉบับดังกล่าวโดยให้ทดลองใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 กับ 162 โรงเรียนนาร่องและโรงเรียนเครือข่ายอีก 2,000 แห่ง และเริ่มบังคับใช้ทุกโรงเรียนทั่วประเทศในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ที่ผ่านมามีปรากฏว่าทั้งโรงเรียนนาร่องและโรงเรียนเครือข่ายต่างกระตือรือร้นและได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของกระทรวงศึกษาธิการที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า ให้สถานศึกษาเป็นผู้จัดทำสาระรายละเอียดเป็นรายปีหรือรายภาคให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาในชุมชน สังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและคุณสมบัติอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลาง เพื่อให้ผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ รวมถึงจัดให้สอดคล้องกับความสามารถความถนัดและความสนใจของผู้เรียนแต่ละกลุ่มเป้าหมาย (วัชรชัย ชัยจิราฉายกุล . 2545 : ความนำ)

เพื่อให้การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานบรรลุตามจุดหมายที่กำหนดไว้
 กระทรวงศึกษาธิการ ได้เสนอแนวทางไว้ว่า สถานศึกษาต้องประสานสัมพันธ์และร่วมมือกับ
 บิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชน ให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
 เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ส่วนกระทรวงศึกษาธิการเองจะเป็นผู้สนับสนุนส่งเสริมด้านการพัฒนา
 แหล่งเรียนรู้ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา ให้ครอบคลุมหลักสูตรอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น
 เพื่อพัฒนาไปสู่ ความเป็นสากล และในการนี้กระทรวงศึกษาธิการจะทำเอกสารประกอบ
 หลักสูตร เช่น คู่มือการใช้หลักสูตร แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา คู่มือครู เอกสาร
 ประกอบหลักสูตรกลุ่มสาระ ต่าง ๆ แนวทางการวัดและประเมินผลการจัดระบบแนะแนวใน
 สถานศึกษา การวิจัยในสถานศึกษา และการใช้กระบวนการวิจัยในการพัฒนาการเรียนรู้อ
 ตลอดจนเอกสารประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้ประชาชน ผู้ปกครอง และผู้เรียนมีความเข้าใจและ
 รับทราบบทบาทของตนในการพัฒนาตนเองและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ . 2544 : 3) ดังนั้น
 หลักสูตรสถานศึกษาจึงเป็นผลงานที่เกิดจากความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรทั้งในและนอก
 สถานศึกษา โดยเฉพาะบุคคลในสังคมและชุมชน โดยหลักสูตรสถานศึกษาจะมุ่งที่การจัด
 การศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานตามที่หลักสูตรแกนกลางกำหนด
 และพัฒนาผู้เรียนเต็มตามศักยภาพ ตอบสนองความต้องการ ความถนัด ความสนใจ ตลอดจนให้
 เหมาะสมกับวัย ความสามารถ และความแตกต่างระหว่างบุคคล คุณภาพของหลักสูตร
 สถานศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง (สุชาติ วิทยุฒิ . 2546 : 25)

ด้วยเหตุนี้สถานศึกษาจึงต้องนำสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
 การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ไปจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาภายใต้ ลักษณะ
 โครงสร้างที่ยืดหยุ่นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหา ความต้องการในชุมชน สังคม ภูมิปัญญา
 ท้องถิ่น และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพราะหลักสูตรสถานศึกษาเป็นแผนหรือแนวทางหรือ
 ข้อกำหนดของการจัดการศึกษาที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ ส่งเสริมให้แต่ละ
 บุคคลได้พัฒนาไป สู่ศักยภาพสูงสุดของตน รวมถึงมีลำดับขั้นของมวลประสบการณ์ที่จะ
 ก่อให้เกิดการเรียนรู้สะสม ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติประสบ
 ความสำเร็จในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รู้จักตนเอง มีชีวิตในโรงเรียน ชุมชน และสังคมอย่างมี
 ความสุข (วิวัฒน์ ผาวันดี . 2546 : 3)

เมื่อสถานศึกษานำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและ
 ใช้หลักสูตรสถานศึกษามาตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 เป็นต้นมา กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการนิเทศ
 ติดตามผลการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของ โรงเรียนนาร่อง โรงเรียนเครือข่ายและ
 โรงเรียนทั่วไปมาโดยตลอด ทั้งในด้านการบริหารจัดการหลักสูตร คุณภาพผู้เรียน และปัญหา

อุปสรรคต่าง ๆ ที่มีผลต่อการใช้หลักสูตร โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งผู้บริหารการศึกษา คณะกรรมการการศึกษา คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาจากภาครัฐและเอกชน นักการเมืองท้องถิ่น พระสงฆ์ ครู ผู้ปกครองและนักเรียน นอกจากนั้นยังได้มีการประชุมเสวนาเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ สามารถสรุปประเด็นปัญหาที่สำคัญ ๆ ที่ต้องเร่งดำเนินการปรับปรุงแก้ไขโดยด่วน

(พระมหาศรีวรวงศ์ ทองดี . 2544 : 911) คือ 1) ด้านการจัดสาระการเรียนรู้พื้นฐาน พบว่า สถานศึกษาส่วนใหญ่กำหนดสาระการเรียนรู้พื้นฐานในแต่ละกลุ่มสาระแนบ/มากเกินไป เนื่องจากสถานศึกษายึดเอกสารสาระ การเรียนรู้แกนกลางเป็นหลักในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ไม่ได้มีการนำไปเลือก / ปรับใช้ให้เหมาะสมกับสภาพ / บริบทของแต่ละสถานศึกษา นอกจากนั้นสถานศึกษาบางแห่ง กำหนดสาระการเรียนรู้ในแต่ละปีให้ผู้เรียนได้เรียนทุกสาระในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ส่งผลให้เนื้อหาสาระแน่น 2) ด้านการจัด โครงสร้าง เวลาเรียนสำหรับสาระการเรียนรู้พื้นฐาน สาระการเรียนรู้เพิ่มเติมและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พบว่า สถานศึกษาส่วนหนึ่งกำหนดโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ยังไม่สอดคล้องกับหลักการ แนวทางการจัดการศึกษาในแต่ละช่วงชั้น โดยเฉพาะช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-6) ที่มุ่งเน้น การศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตอบสนองความสามารถ ความถนัด ความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ แต่จากผลการศึกษาวิเคราะห์การจัด โครงสร้างหลักสูตรของสถานศึกษาต่าง ๆ พบว่า สถานศึกษาส่วนใหญ่จัดสาระการเรียนรู้พื้นฐานทั้ง 8 กลุ่มมากเกินไป ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เพิ่มเติมค่อนข้างน้อย 3) ด้านมาตรฐาน การเรียนรู้ พบว่า มาตรฐานการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น บางมาตรฐานใน 8 กลุ่ม สาระการเรียนรู้ มีความซ้ำซ้อน ภาษายาวไม่ชัดเจน บางมาตรฐานกำหนดรายละเอียดมากเกินไป 4) ด้านการกำหนดรหัสวิชา พบว่า สถานศึกษาแต่ละแห่งได้มีการกำหนดระบบรหัสวิชาสำหรับ รายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติมตามหลักสูตรสถานศึกษาหลากหลาย มีทั้งที่เหมือนกัน และแตกต่างกันไป ซึ่งทำให้ไม่สามารถสื่อสารกันได้ว่าระบบรหัสวิชาที่แต่ละสถานศึกษากำหนดเป็น รายวิชาพื้นฐาน หรือเพิ่มเติม โดยเฉพาะช่วงชั้นที่ 4 ซึ่งเป็นช่วงชั้นที่มีความเชื่อมโยงกับการสอบ คัดเลือกเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา

ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับไพฑูริย์ สีนลรัตน์ (2546 : 5) ที่กล่าวว่า การใช้ หลักสูตรสถานศึกษาของแต่ละโรงเรียน เกิดปัญหาความไม่ชัดเจน และความไม่นิ่งของ หลักสูตร มีลักษณะที่กลับไปกลับมา ทำให้ครู นักเรียน และผู้ปกครองมีความสับสน เกิดความ ลังเลกัน สุดท้ายเมื่อครูหันไปยึดเนื้อหา สาระเป็นหลักเกิดปัญหาการยึดเยียด ทำให้เด็กได้รับ ผลกระทบต่อการปรับตัว หรือที่ระบุดังการบูรณาการทุกส่วน ในขณะที่โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มี

ความเข้าใจ กระทั่งความพร้อม และศักยภาพของโรงเรียนเอง นอกจากนี้ผลกระทบบางส่วนนั้น มีผลมาจากเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรแกนกลางที่มากเกินไป มีลักษณะซ้ำซ้อนไม่ชัดเจนในกรอบปฏิบัติจริง เกิดความ ลักลั่นในความไม่พร้อมในตัวครูและโรงเรียน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 มีโรงเรียนในสังกัด จำนวน 198 โรงเรียน และมีโรงเรียนเอกชน ที่เปิดสอนระดับขั้นพื้นฐาน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 จำนวน 8 โรงเรียน (กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 . 2548 : 12) และจากการสำรวจผลการดำเนินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งเริ่มใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 จนถึงปัจจุบัน (กลุ่มนิเทศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. 2548 : 18) กล่าวว่า ครูส่วนใหญ่ไม่เข้าใจเรื่องการใช้และการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องคัดลอกหลักสูตรจากสถานศึกษาอื่น โดยเปลี่ยนชื่อเป็นสถานศึกษาของตนเอง ทำให้ขาดความมั่นใจและเกิดความกังวลเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ทั้งนี้มีผลสืบเนื่องมาจาก การขาดการอบรมสัมมนา เรื่องการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง การขาดงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด ได้ส่งผลให้โรงเรียนขาดอุปกรณ์ที่ทันสมัยเพื่อใช้ประกอบการจัด การเรียนให้เข้ากับหลักสูตร เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา สื่อและนวัตกรรมที่ทันสมัยต่าง ๆ บางโรงเรียนมีครูไม่ครบชั้นเรียนทำให้ต้องรวมห้องนักเรียนเพื่อสอนร่วมกัน จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ครูเกิดความสับสนเรื่องการใช้หลักสูตรและไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การสอน การขาดการนิเทศจากผู้บริหารหรือหน่วยงานต้นสังกัด ทำให้ครูไม่เกิดความกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเต็มที่ และประการสุดท้ายสาระและมาตรฐานของหลักสูตรที่มีมากเกินไป การกรอกเอกสารการประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ปพ.) ต่าง ๆ มีความยุ่งยาก ครูต้องแบ่งเวลาสอนไปจัดทำเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ทำให้เสียเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

จากปัญหาดังที่กล่าว ชี้ให้เห็นว่าการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ต้องได้รับการปรับปรุงและพัฒนาในหลาย ๆ ด้าน ผู้วิจัยในฐานะผู้รับใบอนุญาต ซึ่งเป็นเจ้าของโรงเรียนเอกชน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา จึงมีความต้องการที่จะศึกษาถึงสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ว่า มีสภาพและปัญหาอยู่ในระดับใด เพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูลและเป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของแต่ละ โรงเรียน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการที่จะพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ทั้งโดยรวมและรายด้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ทั้งโดยรวมและรายด้าน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

สมมติฐานการวิจัย

1. สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ทั้งโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับ ปานกลาง
2. สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน แตกต่างกัน ทั้งโดยรวมและรายด้าน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้กรอบแนวคิดในการวิจัยตามกรอบการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา (กรมวิชาการ. 2545 : 7) 3 ด้าน คือ

1. การเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา
2. การใช้หลักสูตร
3. การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้หลักสูตร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและ ครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน ที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ปีการศึกษา 2549 จาก 8 โรงเรียน (กลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชน. 2549 : 2) ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 8 คน ครูผู้สอน จำนวน 241 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 249 คน

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากการเปิดตาราง Krejcie and Morgan ได้กลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหาร จำนวน 8 คน ครูผู้สอน จำนวน 148 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 156 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็น

3.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน

3.1.2 ครูผู้สอน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การใช้หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสถานศึกษาดามกรอบแนวคิดในการวิจัย 3 ด้าน ของกรมวิชาการ (2545 : 7)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง แผนหรือแนวทางหรือข้อกำหนดในการจัดการศึกษาที่สถานศึกษาจัดทำขึ้น ตามแนวทางที่หลักสูตรศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 กำหนดที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ โดยส่งเสริมให้แต่ละบุคคลพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตนเอง

2. สภาพการใช้หลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การดำเนินงานด้านหลักสูตรของสถานศึกษา ประกอบด้วย การเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา การใช้หลักสูตร และการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา

3. ปัญหาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง เหตุขัดข้องหรืออุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการบริหารจัดการหลักสูตรของสถานศึกษาให้บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือทำงานไม่บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

3.1 การเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา หมายถึง การดำเนินงานของสถานศึกษาเกี่ยวกับการสร้างความตระหนักให้แก่บุคลากร การพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษา ให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การดำเนินการแต่งตั้งกรรมการสถานศึกษา การจัดทำระบบข้อมูล สารสนเทศ การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์หลักสูตร

3.2 การใช้หลักสูตร หมายถึง การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้โดยครูผู้สอนด้วยวิธีการดังนี้ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ การจัดเลือกใช้ และพัฒนาสื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน การวัดผลประเมินผล การแนะแนว การวิจัยเพื่อพัฒนา

3.3 การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการบริหารที่สำคัญส่วนหนึ่ง ซึ่งบุคคลที่มีความสำคัญในกระบวนการนี้ คือ ผู้บริหาร ซึ่งมีการกิจดังนี้ การนิเทศและติดตามผลการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการในสถานศึกษาการนิเทศ และติดตามผลการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการจากภายนอกสถานศึกษา

4. โรงเรียนเอกชน หมายถึง สถานศึกษาที่บุคคลจัดการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรีแก่นักเรียนทุกผลัดรวมกันเกินเจ็ดคนขึ้นไป ที่เปิดสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

5. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ครูใหญ่ โรงเรียนเอกชน ซึ่งได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน 2525 ไป ที่เปิดสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

6. ครูผู้สอน หมายถึง ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนเอกชน ที่เปิดสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

7. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หมายถึง สำนักงานทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ซึ่งประกอบด้วย อำเภอขามเฒ่า อำเภอหนองกุงศรี กิ่งอำเภอฆ้องชัย อำเภอห้วยเม็ก และอำเภอท่าคันโท

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ใช้เป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงพัฒนาการใช้หลักสูตรในสถานศึกษาให้เป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษามากยิ่งขึ้น